KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.12.2005
KOM(2005) 700 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1185/2003 w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków.

SPIS TREŚCI

Wstęp ... 3

1. Kontekst: Główne przepisy ustanowione rozporządzeniem nr 1185/2003 ... 3

2. odnośne okresy i zgodność z krajowymi wymogami sprawozdawczości ... 4

3. Ogólna sytuacja dotycząca korzystania lub nie przez państwa członkowskie z możliwości udzielania specjalnych zezwoleń połowowych na odcinanie płetw na pokładzie ... 5

4. informacje związane z udzielaniem specjalnych zezwoleń połowowych na odcinanie płetw rekinów na pokładzie oraz związane z tym warunki ... 6

4.1. Liczba specjalnych zezwoleń połowowych i uzasadnienie ... 6

4.2. Zgodność między wagą płetw a wagą ciał rekinów ... 7

4.3. Dokumentacja, która uznawana jest za obowiązującą przez Państwa Członkowskie do celów monitorowania oddzielnych wyładunków płetw i ciał – Wyładunek poza portami Wspólnoty. ... 7

5. kontrole i monitorowanie zgodności statków posiadających specjalne zezwolenie połowowe. ... 8

6. zmiany w sytuacji Międzynarodowej odnośnie do zakazu odcinania płetw rekinom ... 9

7. Wnioski ... 10

Załącznik Otrzymywanie krajowych sprawozdań ... 12

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1185/2003 w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków.

Wstęp

Silny międzynarodowy rynek popytu na płetwy rekina w połączeniu ze stosunkowo niską wartością mięsa rekina i praktycznymi ograniczeniami związanymi z jego konserwacją na pokładzie doprowadziło do praktyki odcinania płetw rekinom złowionym przez statki rybackie i wyrzucaniu reszty ciała rekina do morza.

Praktyka „odcinania płetw rekinom" wzbudza rosnące obawy na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym w związku z tym, że prowadzi do uśmiercania dużej liczby rekinów oraz ma dewastujący i sprzeczny ze zrównoważonym zarządzaniem wpływ na populacje rekinów.

Na podstawie wniosku Komisji[1], Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1185/2003[2] zakazujące odcinania płetw w obrębie wszystkich wód terytorialnych Wspólnoty i w odniesieniu do wszystkich statków wspólnotowych na całym świecie, przy uwzględnieniu możliwości uzasadnionego połowu rekinów w przypadku pełnego wykorzystania połowu.

Komisja przedstawia niniejsze sprawozdanie ogólne w sprawie stosowania rozporządzenia 1185/2003 zgodnie z jego art. 6.

1. KONTEKST: GŁÓWNE PRZEPISY USTANOWIONE ROZPORZĄDZENIEM NR 1185/2003

Zakaz odcinania płetw na pokładzie jest najskuteczniejszym i najpraktyczniejszym sposobem wdrożenia zakazu odcinania płetw oraz zmniejszenia atrakcyjności przyłowu rekina w łowiskach. Jego logiczną konsekwencją jest również zakaz zatrzymywania na pokładzie, przeładunku lub wyładunku płetw rekina, które zostały odcięte od jego ciała. Te ogólne zakazy ustanowione są na mocy art. 3 powyższego rozporządzenia.

Niezależnie od ewentualnego odcinania głów lub patroszenia rekinów, w odniesieniu do niektórych łowisk może istnieć praktyczna potrzeba odcinania płetw na pokładzie i oddzielnego przetwarzania płetw i ciał na pokładzie nawet w przypadku, gdy tułów jest zatrzymywany (np. w przypadku statków zamrażalni przebywających przez długi okres na morzu). W tych okolicznościach, wspomniane rozporządzenie (art. 4) zezwala właściwym organom Państwa Członkowskiego na odstępstwo od ogólnych zakazów wymienionych powyżej w drodze wydania specjalnego zezwolenia połowowego, na mocy którego odcinanie płetw na pokładzie byłoby dozwolone. Specjalne zezwolenie

---

[1] COM(2002) 449 wersja ostateczna z 5.8.2002.

[2] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1185/2003 z 26.6.2003 w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków, Dz.U. UE L 167 z 4.7.2003, str. 1.

połowowe może być wydane tylko w przypadku, gdy takie oddzielne przetwarzanie jest odpowiednio uzasadnione i gdy wszystkie części rekina są wykorzystywane.

W powyższym przypadku również waga płetw uzyskanych z połowu nie powinna przekraczać wagi odniesienia odpowiadającej pozostałym częściom zatrzymanego rekina. Wartość zgodności między wagą płetw a wagą pozostałych części rekina zatrzymanych z połowu jest ustalana przez Państwa Członkowskie przy uwzględnieniu rodzaju połowów, sposobu przetwarzania i składowania oraz układu złowionych gatunków. Jednakże, w celu ograniczenia możliwych nadużyć, teoretyczny stosunek wagi płetw do rekina nie powinien w żadnym wypadku przekraczać 5 % żywej wagi złowionego rekina.

Ponadto, w celu ułatwienia stosowania zakazu, art. 5 wspomnianego rozporządzenia przewiduje szereg przepisów dotyczących identyfikacji pochodzenia i prowadzenia ściślejszych zapisów dotyczących połowów, wyładunku, przeładunku i sprzedaży, szczególnie w przypadku gdy istnieje możliwość, że połów rekina nie będzie wyładowywany jako całość. W takim przypadku Państwo Członkowskie określa również rodzaj dokumentacji, który uznawany jest za obowiązujący w tym zakresie. Ponadto, kontrole wyładunków w portach poza Wspólnotą są wzmacniane przez system uprzedniego zgłoszenia (przynajmniej na 72 godzin przed wyładunkami).

Wreszcie, art. 6 rozporządzenia wymaga, by Państwa Członkowskie przesyłały co roku Komisji, najpóźniej do dnia 1 maja, wyczerpujące roczne sprawozdanie w sprawie wdrożenia powyższego rozporządzenia w poprzednim roku. Celem sprawozdania jest opisanie monitorowania zgodności statków z wymaganiami wspomnianego rozporządzenia oraz w szczególności, dostarczenie szczegółowych danych dotyczących liczby wydanych specjalnych zezwoleń, bazy technicznej stosowanej do ustalenia teoretycznej zgodności między wagą płetw a wagą ciała, oraz dokumentacji uznanej za obowiązującą do celów monitorowania oddzielnych wyładunków płetw i ciał. Po przedłożeniu przez Państwa Członkowskie drugiego rocznego sprawozdania, Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania wyżej wymienionego rozporządzenia oraz zmian w międzynarodowej sytuacji w tym zakresie.

2. ODNOŚNE OKRESY I ZGODNOŚĆ Z KRAJOWYMI WYMOGAMI SPRAWOZDAWCZOŚCI

Rozporządzenie 1185/2003 weszło w życie w dniu 2 września 2003 r. Termin przesłania przez Państwa Członkowskie pierwszego sprawozdania dotyczącego okresu wdrażania 2003 (które obejmuje jedynie ostatnią część 2003 r.) przypadał na dzień 1 maja 2004 r. Termin przesłania drugiego sprawozdania rocznego obejmującego cały 2004 r. (od dnia 1 maja 2004 r. w przypadku zainteresowanych nowych Państw Członkowskich) przypadał na dzień 1 maja 2005 r.

Ogólnie rzecz ujmując, Państwa Członkowskie nie przestrzegały terminów sprawozdawczości i w związku z tym służby Komisji wystosowały monity do większości „poławiających" Państw Członkowskich. Ponadto, pomimo że zakres przedmiotowego rozporządzenia jest bardzo szczegółowy, a informacje dotyczące jego wdrożenia mogą być dostarczone Komisji w stosunkowo zwięzłej formie, niezbędna była dalsza wymiana

korespondencji z kilkoma Państwami Członkowskimi w celu uzyskania niektórych informacji (bardziej szczegółowe informacje dotyczące otrzymywania sprawozdań krajowych i wymiany korespondencji w tej sprawie z Państwami Członkowskimi przedstawione są z Załączniku).

Zważywszy, że art. 6 rozporządzenia 1185/2003 wymaga, by Komisja przedkładała sprawozdanie nie później niż do dnia 1 stycznia 2006 r., niniejsze sprawozdanie zostało przygotowane na podstawie informacji otrzymanych od Państw Członkowskich najpóźniej do dnia 30 września 2005 r.

W wyżej określonym terminie pięć Państw Członkowskich nadal nie nadesłało sprawozdań za 2004 r. (Irlandia, Włochy, Malta, Niderlandy i Słowenia). Ponadto, w przypadku siedmiu innych Państw Członkowskich Komisja oczekiwała dodatkowych informacji w niektórych kwestiach.

3. OGÓLNA SYTUACJA DOTYCZĄCA KORZYSTANIA LUB NIE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE Z MOŻLIWOŚCI UDZIELANIA SPECJALNYCH ZEZWOLEŃ POŁOWOWYCH NA ODCINANIE PŁETW NA POKŁADZIE

W odnośnym okresie w 2003 r., dwa Państwa Członkowskie (spośród 13 Państw Członkowskich, których to dotyczy), mianowicie Niemcy i Hiszpania, udzieliły specjalnych zezwoleń połowowych pozwalających na obcinanie płetw rekina na pokładzie. Ponadto Hiszpania poinformowała o przesłaniu we wrześniu 2003 r. noty informacyjnej do przedstawicieli łowisk, których to dotyczy, w celu poinformowania ich o wymogach rozporządzenia 1885/2003. Podobnie, bezzwłocznie po opublikowaniu rozporządzenia, władze Portugalii poinformowały łowiska objęte rozporządzeniem o konieczności ubiegania się o specjalne zezwolenia. Ponadto, Portugalia przygotowała i wprowadziła w życie niezbędne środki administracyjne tak, aby przydział zezwoleń odbywał się w ramach odpowiednich regulacji, ale w praktyce władze krajowe nie mogły wydać żadnego zezwolenia przed końcem 2003 r. Państwo to nadmieniło również w swoim sprawozdaniu o zamiarze wydania specjalnych zezwoleń na 2004 r.

Pozostałe Państwa Członkowskie nie wydały żadnego specjalnego zezwolenia połowowego pozwalającego na obcinanie płetw rekinów na pokładach statków[3]. Większość z nich zgłosiła również, że nie ma potrzeby wydawania takich zezwoleń, że ich krajowe łowiska rekinów są ograniczone, lub że rybacy dokonują wyładunku połowów rekina jako całości. Żadne z tych Państw Członkowskich nie wskazało na możliwość wydawania specjalnych zezwoleń w przyszłości.

W 2004 r. sytuacja dotycząca zainteresowanych Państw Członkowskich UE15 opisana w sprawozdaniach była porównywalna z sytuacją notyfikowaną w 2003 r. z wyjątkiem jednej zauważalnej zmiany ogólnej sytuacji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa, które wydało specjalne zezwolenia połowowe w tym roku.

Jeśli chodzi o nowe Państwa Członkowskie, do dnia 30 września 2005 r. sprawozdań za 2004 r. nie dostarczyły Malta i Słowenia. Polskie władze poinformowały, że nie wydały

[3] Informacja dostarczona przez Włochy w odniesieniu do 2003 r. sugeruje, że takie zezwolenia nie były potrzebne. Jednakże, nie dostarczono jeszcze odpowiedzi na prośbę Komisji o potwierdzenie faktu nie przyznania specjalnych zezwoleń.

specjalnych zezwoleń na obcinanie płetw rekinów na pokładzie. Informacje przedstawione przez Cypr, Estonię i Łotwę sugerowały, że te Państwa Członkowskie również nie wydały takich zezwoleń, ale służby Komisji nadal czekały na potwierdzenie ze strony tych Państw. Głównymi argumentami przytaczanymi przez wszystkie te Państwa Członkowskie były albo brak połowu albo fakt, że rekiny stanowią zazwyczaj przyłów i są wyładowywane jako całość. Litwa wskazała, że rok 2004 był rokiem przejściowym po przystąpieniu i poinformowała, że nie wydano żadnego specjalnego zezwolenia na ten rok. W sprawozdaniu za 2004 r. Litwa wskazała już jednakże, że jedyny statek ukierunkowany na połów rekina, który zazwyczaj dokonuje wyładunku w Vigo, otrzymał specjalne zezwolenie w 2005 r.

4. INFORMACJE ZWIĄZANE Z UDZIELANIEM SPECJALNYCH ZEZWOLEŃ POŁOWOWYCH NA ODCINANIE PŁETW REKINÓW NA POKŁADZIE ORAZ ZWIĄZANE Z TYM WARUNKI

Niniejszy rozdział przedstawia więcej szczegółów odnośnie do informacji podanych przez Państwa Członkowskie, które skorzystały z możliwości oferowanej przez rozporządzenie 1185/2003 wydawania specjalnych zezwoleń połowowych niektórym swoim statkom pozwalających na odcinanie płetw rekinów na pokładach w 2003-2004 r.

4.1. Liczba specjalnych zezwoleń połowowych i uzasadnienie

W 2003 r. władze niemieckie wydały specjalne zezwolenia trzem statkom na podstawie deklaracji od ich armatorów o potrzebie oddzielnego przetwarzania na pokładzie oraz zapewnieniu, że wszystkie części rekina zostaną wykorzystane. Według podanej informacji, statki te operowały głównie na wodach Irlandii i zazwyczaj dokonywały wyładunku w Hiszpanii. W sprawozdaniu za 2004 r., Niemcy wskazały, że w 2004 r. zastosowano tę samą procedurę i wydano zezwolenia tym samym trzem statkom Jednakże w późniejszej odpowiedzi na wniosek o pewne dodatkowe informacje, Niemcy wskazały, że dwóm innym statkom również wydano specjalne zezwolenie w 2004 r., w wyniku czego całkowita liczba statków, którym wydano specjalne zezwolenie, wzrosła do pięciu.

W 2003 r. Hiszpania wydała 182 specjalne zezwolenia, z których wszystkie zostały udzielone taklowcom powierzchniowym. Ogólnie wydano 90 zezwoleń dla łowisk na wodach hiszpańskich i 86 dla łowisk na wodach międzynarodowych. Sześć zezwoleń wydano statkom prowadzącym połowy badawcze (na obszarach VIII a, b, c i d). W 2004 r. wydano 198 specjalnych zezwoleń dla taklowców powierzchniowych operujących na wodach hiszpańskich (99), taklowców powierzchniowych na wodach międzynarodowych (91), taklowca dalekomorskiego na wodach hiszpańskich (1) oraz łowisk badawczych (7). Nie dostarczono uzasadnienia wydania specjalnych zezwoleń.

Portugalia nie wydała żadnego zezwolenia przed końcem 2003 r., ale wydała 11 specjalnych zezwoleń w 2004 r. statkom używającym sznurów haczykowych (oraz poławiające włócznika i gatunki pelagiczne rekina). Powyższe zezwolenia wydano jedynie na następujących warunkach: uzyskania deklaracji od statku dotyczącej zdolności wykorzystania wszystkich części rekina, uzasadnienia potrzeby przetwarzania na pokładzie (z powodów handlowych lub dotyczących magazynowania) oraz kontroli odpowiednich zezwoleń sanitarnych na przetwarzanie na pokładzie.

Władze Zjednoczonego Królestwa wydały 20 specjalnych zezwoleń połowowych pozwalających na odstępstwo od ogólnego zakazu obcinania płetw rekinów na pokładach statków w 2004 r. Jednakże, sprawozdanie krajowe nie zawierało żadnego dalszego wskazania odnośnie do tej kwestii, w szczególności uzasadnienia takiej potrzeby.

4.2. Zgodność między wagą płetw a wagą ciał rekinów

W czterech Państwach Członkowskich, które wydały specjalne zezwolenia w 2003 i/lub 2004 r., teoretyczny maksymalny stosunek 5 % (wagi płetw do żywej wagi rekinów) miał zastosowanie.

Jednakże zarówno Hiszpania jak i Portugalia uznały, że maksymalny 5 % stosunek wagi nie odpowiadał w sposób idealny realiom ich krajowych łowisk. W swym sprawozdaniu, władze Hiszpanii odniosły się do pewnych wyników przedstawionych w grupie roboczej ICES[4] i nadmieniły, że właściwe byłoby ustanowienie różnych poziomów w zależności od łowiska. Portugalia przedstawiła pewne wyniki, zaprezentowane również na posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego w 2004 r., dotyczące stosunku wagi płetw do żywej wagi rekina błękitnego połowionego na taklowcach na środkowowschodnim Atlantyku (Wody Azorów), na podstawie których wskazała, że stosunek 6,6 % stanowiłby dostosowaną wartość w przypadku Portugalii.

Z wyjątkiem Portugalii, która dostarczyła pewnych informacji na temat stosunku wagi płetw do żywej wagi rekina stosowanego w 2003 r. w celach kontrolnych (12 % wagi po wypatroszeniu), Państwa Członkowskie nie wskazały stosunku wagi płetw do wagi ciała (w szczególności nie wskazały współczynnika przeliczeniowego podanego do wiadomości organów kontroli tak, by mogły one ocenić w praktyce, czy stosunek płetw do obrobionych części tułowi przetrzymywanych na pokładzie jest zgodny z teoretycznym 5 % stosunkiem płetw do żywej wagi rekinów).

Zjednoczone Królestwo uznało, że brak jest wystarczających danych do zmiany maksymalnego stosunku wagi płetw do żywej wagi rekina określonego w rozporządzeniu 1185/2003. Biorąc pod uwagę znaczenie niemieckich łowisk rekinów i sposób operowania krajowych statków, Niemcy odwołały się do argumentu proporcjonalności i ograniczenia kosztów jako powodu nie angażowania się w badania naukowe mające na celu dostarczenie bazy technicznej do określenia teoretycznej zgodności miedzy płetwami a ciałami rekinów.

4.3. Dokumentacja, która uznawana jest za obowiązującą przez Państwa Członkowskie do celów monitorowania oddzielnych wyładunków płetw i ciał – Wyładunek poza portami Wspólnoty.

Dokumenty wymagane od hiszpańskich (lub wspólnotowych) statków do celów kontroli w przypadku oddzielnych wyładunków w Hiszpanii obejmowały dzienniki połowowe, deklarację wyładunku/przeładunku, dokumentację sprzedaży i specjalne zezwolenie. W przypadku statków nie należących do Wspólnoty, dokumentacja wymagana przez hiszpańskie organy kontroli odnosi się do manifestu towarów i do wszelkiej dokumentacji połowowej i sprzedaży. W swoim sprawozdaniu za 2004 r., władze

[4] Grupa Robocza ds. Łowisk Ryb Spodoustych (Elasmobrachii) 2003 Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES)

Hiszpanii poinformowały również o przygotowywaniu zarządzenia ministerialnego mającego na celu ustanowienie specjalnego rejestru połowów dla statków o długości poniżej 10 metrów, które mogłyby korzystać ze specjalnego zezwolenia połowowego (i które nie podlegają ogólnym wymogom dotyczącym prowadzenia dziennika połowowego). Wspomniane nowe zarządzenie określałoby także szczegóły takiej kontroli. Wspomniane sprawozdania roczne nie wskazywały na możliwy zakres praktyki dokonywania oddzielnych wyładunków płetw i ciał w różnych portach w przeciwieństwie do praktyki jednoczesnego wyładunku całego połowu.

Portugalia zaznaczyła w 2003 r., że nie uważa, by dodatkowa szczegółowa dokumentacja była potrzebna, ponieważ flota, której to dotyczy, nie dokonywała oddzielnych wyładunków. Portugalia potwierdziła, że w 2004 r. nie dokonywano oddzielnych wyładunków lub przeładunków płetw i ciał rekinów.

Władze Zjednoczonego Królestwa zakazały oddzielnego wyładunku płetw i pozostałych części tułowi (specjalne zezwolenia połowowe na obcinanie płetw rekinom na pokładach wydane w 2004 r. wymagało jednoczesnego wyładunku płetw i ciał).

Niemcy nie poinformowały w sposób jednoznaczny czy oddzielne wyładunki płetw i ciał rekinów będą miały miejsce czy też nie. Jednakże, ponieważ praktycznie cały wyładunek połowu rekinów złowionych przez statki pływające pod niemiecką banderą ma miejsce w innych Państwach Członkowskich, władze niemieckie nalegały w swych sprawozdaniach na potrzebę polegania na kontrolach przeprowadzanych przez inne Państwa Członkowskie.

Jeśli chodzi o możliwy wyładunek rekinów dokonywany poza Wspólnotą przez statki posiadające specjalne zezwolenie połowowe, Portugalia poinformowała, że niewielki procent połowu rekina był wyładowywany w Kapsztadzie, ale nie rozwinęła dalej tej kwestii (w szczególności kwestii zgodności lub funkcjonowania systemu wstępnego zgłaszania ustanowionego w takim przypadku rozporządzeniem 1185/2003). Zgodnie z pewnymi dodatkowymi informacjami dostarczonymi przez Niemcy, statki niemieckie posiadające specjalne zezwolenie połowowe na obcinania płetw rekinom na pokładach nie będą dokonywać wyładunku rekinów poza portami Wspólnoty. Na dzień 30 września 2005 r. nadal oczekiwano na dodatkowe informacje na ten temat ze strony Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa.

5. KONTROLE I MONITOROWANIE ZGODNOŚCI STATKÓW POSIADAJĄCYCH SPECJALNE ZEZWOLENIE POŁOWOWE.

W swoich pierwotnych sprawozdaniach rocznych, większość Państw Członkowskich dostarczyła zaledwie kilka lub wręcz nie dostarczyła żadnych wskazań dotyczących monitorowania zgodności statków z wymogami przedmiotowego rozporządzenia i wyników kontroli, co skłoniło służby Komisji do zwrócenia się z wnioskiem o dodatkowe informacje.

Wszystko wskazuje na to, ze kontrole były dokonywane jako część normalnych inspekcji i zwyczajowych procedur i praktyk kontrolnych stosowanych w sektorze rybołówstwa (tzn. w momencie wyładunku, na pokładzie i na podstawie wymaganej dokumentacji, w zależności również od praktycznych możliwości).

Z wyjątkiem pojedynczej kontroli na morzu przeprowadzonej na jednym statku, władze niemieckie wskazały, że statki posiadające specjalne zezwolenie połowowe na obcinanie płetw rekinom zazwyczaj dokonywały połowów poza wodami podlegającymi jurysdykcji niemieckiej (głównie na wodach irlandzkich, na które inspektorzy niemieccy nie maja dostępu) oraz dokonywały wyładunku bezpośrednio w Hiszpanii. Z tego względu mogły one przeprowadzać kontrole jedynie na podstawie dokumentacji. Niemcy nalegały również, żeby w takim przypadku kontrole (dokonywane podczas czynności połowowych lub wyładunków) opierały się na działaniach podejmowanych przez właściwe organy innych Państw Członkowskich.

Wyniki kontroli wskazują, że Państwa Członkowskie, które nie wydały specjalnych zezwoleń połowowych, nie wykryły żadnego naruszenia rozporządzenia 1185/2003 w okresie 2003-2004. W szczególności, nie zidentyfikowano żadnych ewidentnych przypadków odcinania płetw rekinom (np. nie wykryto skrzyń zawierających płetwy rekinów przy braku odpowiednich części tułowia). Poinformowano o kilku naruszeniach w 2004 r. w przypadku statków posiadających specjalne zezwolenia połowowe. Naruszenia te związane były z brakiem zgodności z wymogami sprawozdawczości lub z maksymalnym wskaźnikiem zgodności między ciężarem płetw a ciężarem tułowi przetrzymywanych na pokładzie.

Uściślając, Niemcy poinformowały o wszczęciu jednej procedury administracyjnej w sprawie naruszenia w związku z brakiem prowadzenia zapisów wagi obciętych płetw rekina. Portugalia wspomniała, ze odnotowano pewne problemy związane ze zróżnicowaną procedurą prowadzenia zapisów dotyczących płetw rekina, w szczególności ze strony armatorów statków zamrażalni, w stosunku do których wystosowano noty ostrzegawcze nakazujące poprawę sytuacji. Nie stwierdzono żadnych łamiących prawo nieprawidłowości w dokumentacji statków rybackich skontrolowanych podczas wyładunku. Hiszpania poinformowała, że w 2004 r. w wyniku 119 inspekcji przeprowadzonych na taklowcach dalekomorskich i statkach zamrażalniach posiadających na pokładzie złowione rekiny zidentyfikowano trzy uchybienia zgodności z maksymalnym stosunkiem 5 % wagi płetw do żywej wagi rekina określonym w rozporządzeniu 1185/2003 (spośród ogólnej liczby 33 naruszeń).

6. ZMIANY W SYTUACJI MIĘDZYNARODOWEJ ODNOŚNIE DO ZAKAZU ODCINANIA PŁETW REKINOM

Zakazanie praktyki odcinania płetw rekinom ustanowione rozporządzeniem 1185/2003 stosuje się do wszystkich rodzajów połowów na wodach Wspólnoty i do wszystkich statków wspólnotowych dokonujących połowów na wodach niebędących wodami terytorialnymi Wspólnoty. Ponieważ polityka Wspólnoty opiera się na zasadzie równomiernego zaangażowania w ochronę zasobów na wszystkich wodach na których operują jej statki rybackie, Wspólnota wykazała również proaktywne podejście na rzecz wspierana środków zakazujących praktyki odcinania płetw z intencją przyjęcia ich przez międzynarodowe fora, mianowicie przez Regionalne Organizacje ds. Rybołówstwa.

W konsekwencji, w ciągu ostatnich dwóch lat zakaz praktyki odcinania płetw rekinom został uzgodniony przez kilka Regionalnych Organizacji ds. Rybołówstwa na podstawie wniosku Wspólnoty (z towarzyszącym wsparciem ze strony innych zainteresowanych

stron). Na dzień 30 września 2005 r., zakaz został uzgodniony przez następujące Regionalne Organizacje ds. Rybołówstwa:

- Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT)[5],

- Międzyamerykańska Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC)[6],

- Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC)[7], oraz

- Organizację ds. Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO)[8].

7. WNIOSKI

Informacje udostępnione Komisji przez Państwa Członkowskie dotyczące stosowania przedmiotowego rozporządzenia, chociaż nie zawsze kompletne, potwierdzają, że ogólne cele rozporządzenia wydają się być osiągane.

Nie wydaje się, by praktyka odcinania płetw, tzn. zatrzymywania jedynie płetw rekinów i wyrzucanie tułowi do morza, miała szerokie zastosowanie na łowiskach Wspólnoty przed wejściem w życie przedmiotowego rozporządzenia (niektóre Państwa Członkowskie już wtedy zakazały takich praktyk), a głównym celem przedmiotowego rozporządzenia było zapobieżenie możliwemu rozwojowi takich praktyk.

Zgodnie z przewidywaniami, praktyczne konsekwencje wynikające z przedmiotowego rozporządzenia dla flot europejskich są raczej ograniczone i głównie natury administracyjnej (wydawanie specjalnych zezwoleń przez właściwe organy oraz dodatkowa dokumentacja wymagana od niektórych rybaków w celu łatwiejszej identyfikacji pochodzenia). Konsekwencje te dotyczą głównie flot rybackich niektórych Państw Członkowskich poławiających przy pomocy powierzchniowych sznurów haczykowych i mają ograniczony wpływ na same czynności połowowe.

Chociaż kilka Państw Członkowskich jest zdania, że obecny maksymalny 5 % stosunek wagi płetw do całkowitej żywej wagi złowionego rekina nie odzwierciedla rzeczywistych realiów w pewnych szczegółowych, naukowo udokumentowanych przypadkach, Państwa Członkowskie nie dostarczyły informacji sugerujących, że sektor rybołówstwa ma poważne trudności z dostosowaniem się do obecnego prawodawstwa, ani też nie potwierdziły tego wyniki kontroli. Nie wydaje się również, by przedmiotowe rozporządzenie – zakładając, że jest odpowiednio wdrażane i egzekwowane – posiadało luki prawne umożliwiające szerokie stosowanie praktyki „legalnego" odcinania płetw w ramach 5 % limitu. Uwzględniając potrzebę przepisów, które byłyby wykonalne i zgodne z zasadą proporcjonalności, nie wydaje się, by przedmiotowe rozporządzenie wymagało

---

5 Zalecenie 04/10 dotyczące ochrony rekinów złowionych w powiązaniu z łowiskami zarządzanymi przez ICCAT(dostępne na stronie: http://www.iccat.es)

6 Rezolucja C-50-03 w sprawie ochrony rekinów złowionych w powiązaniu z łowiskami na wschodnim Oceanie Spokojnym (dostępne na stronie: http://www.iattc.org)

7 Rezolucja 05-05 dotycząca ochrony rekinów złowionych w powiązaniu z łowiskami zarządzanymi przez IOTC (dostępne na stronie: http://www.iotc.org)

8 Środki ochrony i egzekucji stosowane przez NAFO uzgodnione na jej dorocznym posiedzeniu w 2005 r. (19-23 września 2005 r.) – Patrz http://www.nafo.int

zmian na obecnym etapie. Skuteczniejsze wdrażanie pewnych aspektów rozporządzenia przez niektóre Państwa Członkowskie jest oczywiście pożądane, w szczególności jeśli chodzi o kryteria rozdziału specjalnych zezwoleń połowowych lub sprawozdawczość.

Komisja będzie kontynuować monitorowanie przedmiotowego rozporządzenia na podstawie rocznych sprawozdań otrzymywanych od Państw Członkowskich lub wszelkich innych stosownych informacji.

Załącznik
Otrzymywanie krajowych sprawozdań

Sprawozdania za 2003 r.

W terminie do dnia 1 maja 2004 r. Komisja nie otrzymała żadnego sprawozdania krajowego dotyczącego wdrażania przedmiotowego rozporządzenia w 2003 r. Pierwszy monit został wysłany w dniu 19 maja 2005 r. do wszystkich Państw Członkowskich (tzn. do UE15 z wyjątkiem Austrii i Luksemburga.) Drugi monit wysłano w dniu 6 października 2004 r. do pięciu Państw Członkowskich (FR, ES, NL, SW, FI). Ostatnie sprawozdanie za 2003 r. było dostarczone Komisji w dniu 15 marca 2005 r. (przez Szwecję, która przy tej okazji poinformowała Komisję o sytuacji zarówno odnośnie do 2003 r. jak i 2004 r.) Podczas gdy niektóre sprawozdania krajowe, chociaż mało rozbudowane, można uznać za wystarczające (zwłaszcza w tych przypadkach, gdzie nie wydano żadnych specjalnych zezwoleń połowowych), inne sprawozdania krajowe nie mogą być uznane za dostarczające minimum informacji niezbędnej w świetle odpowiednich przepisów rozporządzenia 1185/2003.

Sprawozdania za 2004 r.

Na dzień 1 maja 2005 r. Komisja nie otrzymała żadnego krajowego sprawozdania za 2004 r. z wyjątkiem sprawozdania Szwecji. W dniu 19 maja 2005 r. rozesłane zostały listy do 19 Państw Członkowskich[9], aby przypomnieć im o obowiązku wyczerpującej sprawozdawczości i/lub, tam gdzie konieczne, by wnioskować o pewne dodatkowe informacje, które nie zostały dostarczone w odniesieniu do 2003 r. Drugi monit został wysłany na początku sierpnia 2005 r. do sześciu Państw Członkowskich (FI, IE, IT, MT, NL i SI), które w owym czasie nie dostarczyły Komisji żadnych informacji odnośnie do 2004 r. Niezbędna była również dalsza wymiana korespondencji wnioskująca o dodatkowe informacje od 12 Państw Członkowskich dotyczące informacji pierwotnie dostarczonych przez nie w 2004 r.

Sytuacja na dzień 30 września 2005 r.

Na ten dzień sprawozdań krajowych za 2004 r. nie dostarczyły Irlandia, Włochy, Malta, Niderlandy i Słowenia.

Również Cypr, Estonia, Grecja, Hiszpania, Łotwa, Portugalia i Zjednoczone Królestwo nie udzieliły jeszcze odpowiedzi na wniosek o dodatkowe informacje.

Poniższa tabela przedstawia szczegółową sytuację odnośnie do każdego Państwa Członkowskiego.

[9] EU25, z wyjątkiem państw nie posiadających linii brzegowej (tzn. AT, LU, SK, CZE, HU), jak również Szwecji i Hiszpanii, które dostarczyły swoje sprawozdania w międzyczasie.

Państwo Członkowskie	Daty sprawozdań za 2003 r.*	Daty sprawozdań za 2004 r.*	Uwagi (na dzień 30.9.2005)
BE	7.6.2004	9.6.2005 (29.8.2005: informacje dodatkowe)	Informacje dostarczone z uwzględnieniem głównych punktów
CY	/	28.6.2005	Wniosek o dodatkowe informacje wysłany 16.8.2005
DK	3.9.2004	4.7.2005	Informacje dostarczone z uwzględnieniem głównych punktów
DE	22.7.2004	13.6.2005 (29.9.2005: informacje dodatkowe)	Większość informacji dostarczona – niezbędne wyjaśnienie kilku punktów
EE	/	8.6.2005	Wniosek o dodatkowe informacje wysłany 16.8.2005
EL	14.6.2004	22.7.2005	Wniosek o dodatkowe informacje wysłany 8.9.2005
ES	16.11.2004	18.5.2005	Wniosek o dodatkowe informacje wysłany 16.8.2005
FI	4.11.20047	20.9.2005	Informacje dostarczone z uwzględnieniem głównych punktów
FR	2.2.2005	1.7.2005	Informacje dostarczone z uwzględnieniem głównych punktów
IE	6.8.2004		Drugi monit wysłany 4.8.2005
IT	28.7.2004		Drugi monit wysłany 4.8.2005
LT	/	16.6.2005 (2.9.2005: informacje dodatkowe)	Informacje dostarczone z uwzględnieniem głównych punktów
LV	/	6.6.2005	Wniosek o dodatkowe informacje wysłany 16.8.2005
MT	/		Drugi monit wysłany 4.8.2005
NL	22.10.2004		Drugi monit wysłany 4.8.2005
PL	/	6.6.2005 (29.8.2005: informacje dodatkowe)	Informacje dostarczone z uwzględnieniem głównych punktów
PT	19.7.2004	18.7.2005	Wniosek o dodatkowe informacje wysłany 8.9.2005
SE	15.3.2005	15.3.2005 (21.7.2005: informacje dodatkowe)	Informacje dostarczone z uwzględnieniem głównych punktów
SI	/		Drugi monit wysłany 4.8.2005
UK	30.7.2004	26.5.2005	Wniosek o dodatkowe informacje wysłany 16.8.2005

*Daty te mogą nieznacznie różnić się od dat otrzymania sprawozdań, w zależności przede wszystkim od procedury stosowanej do przekazywania owych sprawozdań i ich otrzymania przez służby Komisji.

Gwoli przypomnienia, następujące Państwa Członkowskie: AT, CZ, HU, LU i SK nie są objęte rozporządzeniem 1185/2003.